

det Forslag, som den højtærede Minister havde fremsat i sit Lovforslag, og vi har ikke kunnet det af Frygt for, at det vilde medføre alt for store Udgifter. Der er ingen Tvivl om, at selv med det fordoblede Statstilskud, som Lovforslaget nævnedes, og med det tvungne Tilskud fra Kommunekassen vilde man ikke kunne bringe den Art Medlemmers Kontingent ned til et saadant Lavmaal, at man kunde forudsætte, at de i Forvejen svagelige Personer vilde formaa at udrøde det forøgede Kontingent, som der selvfølgelig maatte til; og hvis de Mennesker skulde hjælpes ad Forsikringens Vej, vilde der dertil sikkert af det offentlige kræves Byrder saa store, at man, særlig da man ikke havde nogenlunde Vished for, hvor store disse Byrder vilde blive, alligevel ikke turde gaa med dertil. Jeg skal ikke dvæle videre ved dette Forhold, men kun ved de Ændringsforslag, ved hvilke vi har søgt at bøde noget paa den uheldige Stilling, som en Del af disse Mennesker har i Samfundet. En Person med et let Tilfælde af kronisk Syge vil efter den nugældende Lov, saafremt da ikke Vedtægten hjemler Ret til Optagelse, være udelukket fra overhovedet at kunne optages i en Sygekasse. Hvis han, som det er nævnt i Betænkningen, har Skinnbensskaar eller Aareknuder, vil han ikke kunne optages i en Sygekasse, og hvis en saadan Mand faar Lungebetændelse eller Brud paa Armen eller sligt, er han ogsaa udelukket fra at faa Hjælp i et saadant Sygdomstilfælde. Udvalget har ment, at det ikke vilde være rigtigt at stille Mennesker med saadanne lettere Tilfælde af kronisk Syge i denne uhyrlige Stilling, og foreslaar derfor, at de kan optages i Sygekassen, dog med den Indskrænkning i deres Rettigheder, at de ikke kan faa Understøttelse for den ved Optagelsen konstaterede Sygdom eller Svaghed; Det fremgaar tydeligt nok af Betænkningen, at det har været Udvalgets Mening, at dette altsaa gælder de saakaldte lettere Tilfælde. Hvilke lettere Tilfælde man i saa Fald kan se bort fra, maa Administrationen afgøre paa en eller anden Maade; den maa give Vejledning i saa Henseende.

Til § 8 er der af Udvalget stillet Ændringsforslag under Nr. 4, som er af ren redaktionel Natur. Det er en Følge af, at A- og B-Afdelingerne ikke er bibeholdt.

Endelig har Udvalget under Nr. 5 til samme Paragraf stillet Ændringsforslag om, at der i 2det Stykke, 5. Linie, sættes

Punktum, og at Resten af Stykket udgaar. Man finder ikke nogen som helst Grund til at kræve, at bidragydende Medlemmer skal svare $\frac{1}{3}$ af Kontingentet for overhovedet senere at kunne faa Medlemsret. Der er jo Sygekasser, hvor der betales temmelig højt Kontingent, og det vilde dog være ret meningsløst at forlange, at en Mand eller en Kvinde i en Aarrække aarligt skulde betale f. Eks. 10 Kr. for at have den Fornøjelse at staa som bidragydende Medlem i en Sygekasse. Det maa afgøres af hver enkelt Sygekasse i dens Vedtægt. Endelig foreslaar vi, at Tallet 12 ændres til 6, saa at et Medlem, som hidtil har været bidragydende, men hvis Kaar forringes, ikke behøver at vente i 12 Uger, men kun i 6.

Jeg kommer saa til § 9, der omhandler det Bedømmelsesudvalg, jeg tidligere har omtalt. Herom har hele Udvalget stillet to Ændringsforslag, et til første Stykke og et til andet Stykke. Det første Stykke omhandler Sættelsen af dette Udvalg. Det foreslaas, at det som i den gamle Sygekasselov skal bestaa af et af Kommunalbestyrelsen valgt Medlem, der skal være Udvalgets Formand, et Medlem valgt af Sygekassebestyrelsen samt Kassens Læge eller med hans Samtykke en af vedkommende stedlige Lægeforening valgt Læge. Har Kassen ingen fast Læge, antager den efter forudgaaende Forhandling med den stedlige Lægeforening en Læge til at tiltræde Udvalget. Udvalget har ikke kunnet gaa ind paa Bestemmelsen angaaende Lægen og foreslaar derfor, at en af de af Kassen benyttede Læger skal være Medlem af dette Bedømmelsesudvalg. Vi ønsker ikke, at Lægeforeningen, som kan være af større eller mindre Omfang, skal have noget med den Sag at gøre, det skal være en Læge, som er kendt med de stedlige Forhold. Det samme Forslag kommer igen under Nr. 8 til andet Stykke af § 9, hvor det omtales, hvem der har Paaankeret. Den har hidtil ligget hos Sygekasseinspektøren, Sygekassebestyrelsen og den Person, man har nægtet Optagelse, men Kredsen af dem, der har denne Ret, foreslaas udvidet til at omfatte ogsaa vedkommende Kommunalbestyrelse eller den eller de af Kassen benyttede Læger. Vi ønsker ikke, at de Læger, som Sygekassen benytter, skal krybe i Skjul bag en Lægeforening og gennem denne klage over, at der maaske sidder for velstillede Medlemmer i Sygekassen, vi ønsker, de selv skal komme frem for Dagens Lys med deres Klager.

Til § 11 har hele Udvalget stillet et Ændringsforslag. Paragraffen gaar i Al-